

Zinner Endréné

Ezen a képen a feleségem, Strenberger Eszter látható. A kép 1942-ben készült, Budapesten. A feleségem Budapesten született 1924-ben, de a családja jászsági, Jászapáti, Jászladány vidékéről származott. Hevesben laktak, vallásos zsidók voltak. A szülők nevét és a nagyszülőket nem tudom, nem ismertem őket, mert többen még meghaltak a háború előtt, a többieket pedig elvitték, deportálták. Eszter anyja nagyon fiatalon meghalt, Eszter két éves volt, mikor az édesanyja meghalt, az édesapja pedig beadta őt az árvaházba. Egy zsidó árvaházban nevelkedett a

feleségem. A feleségem foglalkozása varró- és szabásznő volt. Egy kis szabószalonban dolgozott mint varrólány, a Sütő utcai varrodában. Hosszú éveken keresztül a legjobb barátnője egy árvaházi lány, a Szabó Éva volt. A legjobb barátnői onnan kerültek ki. Ő is csak zsidó társaságba járt. A feleségemet, 1941-ben ismertem meg vagy talán 1942-ben -- valahogy így. 1944. március 29-én megnősültem. A munkaszázadból megszöktem, úgy nősültem meg, mert volt egy olyan verzió, hogy a házas asszonyokat nem deportálják, és nem viszik el, azok védettséget élveznek. Házasságot kötöttünk, ennyi volt az egész, megesküdtünk, ő ment jobbra, én balra. Akkor még nem volt egyházi esküvő, csak polgári esküvő volt, Magyarországon az volt az elismert. Az egyházi esküvőt 1945 februárjában vagy márciusában tartottuk meg a Bethlen téren. Ez az időszak mozgalmas volt.